

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ"

השאלות והתשובות מסומנות בקר תחתון

חולין גו.

ואלו טרפות בעוף וכו', עי' פרש"י למה הוצרך לכותבם, ובתפארת יעקב הקשה דזה נלמד ממתניתין דלקמן ע"ב? ולכן תי' דקמ"ל דהוי נבילה אף שלשחיתת עוף סגי בסימן אחד, עי' בדבריו.

הכתה חולדה על ראשה, והאם נקט חולדה בדווקא? עי' נודב"י מהדו"ק יו"ד ה', וחת"ס, ועי' רמב"ם י' ז' דנראה מדבריו להדיא דחולדא לאו דווקא.

הכתה חולדה על ראשה וכו', ואי כל זמן שלא נבדק נקרא מהטריפות או הכשרות? עי' רש"ש ושחיטת חולין.

קורקבן, עי' ברא"ה דהוא כנגד כרס הפנימי בבהמה, ועי' רש"י בברכות סא: ושבת קנב. דהוא כנגד ההמסס, ובמהר"ם שיף הקשה, דא"כ למה לא נטרף בניקב קרום אחד כהמסס?, עי' תי'.

נקבו הדקין, עי' רש"י שנשנה אגב סיפא, ועי' תפארת יעקב דא"כ נימא הכי אכולה מתניתין, ולכן פי' שהחידוש בעוף שאף שיש לו מעיים נוספות פוסל, וכן שלא אומרים שחבירו מגן עליו, עי"ש.

נפלה לאור ונחמרו בני מעיה, ונחלקו הרמב"ם והראב"ד י' יא' האם פסול זה נוהג גם בבהמה, ועי"ש מה שפירש למה לא נקטה גבי בהמה.

אם אדומים כשרים, ועי' רש"י ור"ן שנחלקו מה הדין בהאדימו יותר מהרגילות, ועי' תפארת יעקב.

או שריצתה בהמה ומפרכסת והאם פירכוס זה הוא מה שמכשירה?, עי' פרש"י ותפארת יעקב.

מכניס ידו ובודק, ובמאירי פי' דהיינו לאחר ששחט והסיר את עצם הגולגלת, וכ"כ הפרישה ל' ו' בשם הרי"ף, ובבית הלוי ח"ב לג' הוכיח מרש"י דהבדיקה בעוד עצם הגולגלת שלם, עי' מהר"ם שיף.

עד דמנקיב קרמא תתאה, ובראב"ן הקשה על דעת הרי"ף שמטריף בניקב התחתון לבד (עי' רא"ש סי' יא') למה לא ניחוש שניקב רק התחתון ולכן לא מבצבץ?, [והקשה הרא"ש כאן איך יתכן שניקבה חולדה את התחתון בלא שניקב העליון? עי' ב"ח ל' ג', ועי' חת"ס.

טעות הן בידי, וקשה מה שייך לומר עלך זה טעות אחר שכך דעתו של רבי נחמיה?, עי' ראש יוסף תפארת יעקב וחת"ס.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה'

הואיל וקרמו רק, ובנודב"י מהדו"ק ה' מסתפק האם מה שקרמו רך עושה שבלא העצם עומד להנקב, או שכיון שקרמו רך הרי הוא כמי שאינו, והעצם הוא במקום הקרום ולכן בניקב טריפה?, עי' לשון רש"י דמוכח כצד הראשון, ובתוה"ב נג: בדברי הרשב"א משמע כצד השני, וכן הוכיח הנודב"י מדברי הרמב"ם, וע"ע חת"ס ותפארת יעקב. וע"ע בנודב"י והחת"ס מה שנחלקו מה הדין בהיתה העצם מנוקבת מתחילת ברייתה.

טריפות שמנו חכמים בבהמה כנגדן בעוף וכו', ועי' רמב"ם שחיטה י' י' אלו יוצאים מהכלל, עי"ש כס"מ, ועי' תוס' עו: ד"ה איפסיק ובשו"ת הרשב"א ח"א רצד'.

ע"ב

הני אווזי דידן כעוף של מים דמיין, וברמב"ם י' ז' כתב עוף של מים כגון אווזים, ועי' תפארת יעקב.

הוריקה כבד כנגד בני מעיים, ועי' בראשונים כמה טעמים לאסור בהוריק, ועי' תפארת יעקב, ע"ע רש"י וברשב"א האם איירי רק בחלק הדק שבכבד או גם בחלק העבה, וכן מה הדין בהוריק הכבד לבד ובני מעיים לא האדימו.

בידוע שנפלה לאור וכו', כן גרסו הרי"ף והרמב"ם, ועי' רמב"ן ורשב"א וברא"ש סי' מט'.

אדומין שהוריקו, וירוקין שהעדימו טריפה, וקשה א"כ למה נקט בתחילה אם ירוקים פסולין אם אדומין כשרים, הא כל שינוי ממה שהיה בתחילה פסול? עי' בעל המאור ובחי' הר"ן.

אמר רב שמואל בר חייא אמר רב מני וכו', עי' הגירסאות השונות ופירושיהם, ברי"ף וברא"ש, רמב"ן ורשב"א רבינו גרשם והרמב"ם ז' כא' ובמאירי.

יצאו בני מעיה, והטריפה אם יחזרו הפוך, ועי' עונג יו"ט יו"ד עד' שדן מה דינו אם שחטו קודם שהחזיר מעיו, ועי' מאירי.

איבעיא להו הורו בטרפחת וכו', בבאור הספק עי' רש"י ותוס', וע"ע רשב"א ור"ן, ובתי' קושיות התוספות והר"ן על רש"י, עי' ראש יוסף ותפארת יעקב.

גגו של זפק נידון כוושט, ועי' רשב"א מה שהביא מהגאונים שהוכיחו מכאן דאין הלכה כרבי דמכשיר בניטל הזפק, והוא חלק על דבריהם, ע"ע בב"י לג' וחת"ס בבאור סברת הגאונים.

אבל היפך בהם טרפה, ופירושו עי' רבינו גרשם דכל שנגע בהם האדם ולא נכנסו מעצמם טריפה, ועי' מאירי ומעדני יו"ט עדר', ובתפארת יעקב חקר מה הדין בנתהפכו בגופו וחזר וסדרם, עי"ש.

תניא היה ר"מ אומר, וביאור הלימוד, עי' רבינו בחיי עה"ת, חת"ס כאן ומהרש"א בחי' אגדות.